

Arrest

nr. 158 549 van 15 december 2015
in de zaak RvV X / VIII

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding, thans de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging.

DE WND. VOORZITTER VAN DE VIIIste KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Pakistaanse nationaliteit te zijn, op 2 april 2013 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding van 19 februari 2013 waarbij een aanvraag om machtiging tot verblijf op basis van artikel 9bis van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen onontvankelijk wordt verklaard.

Gezien titel Ibis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de beschikking tot vaststelling van het rolrecht van 23 april 2013 met referentnummer X.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gezien de synthesesamenvatting.

Gelet op de beschikking van 16 september 2015, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 27 oktober 2015.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken I. CORNELIS.

Gehoord de opmerkingen van advocaat M. KALIN, die loco advocaat D. VERLEYEN verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat M. DUBOIS, die loco advocaat C. DECORDIER verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

1.1. Verzoeker dient bij schrijven gedateerd op 12 juli 2012 een aanvraag in om machtiging tot verblijf op grond van artikel 9bis van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet).

1.2. De gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding neemt op 19 februari 2013 de beslissing waarbij de in punt 1.1. vermelde aanvraag onontvankelijk wordt verklaard. Verzoeker wordt hiervan op 21 maart 2013 in kennis gesteld.

Dit vormt de bestreden beslissing waarvan de motieven luiden als volgt:

“Onder verwijzing naar de aanvraag om machtiging tot verblijf die op datum van 13.07.2012 werd ingediend door :

A.(...), R.(...) (...)

geboren te (...) op (...)

nationaliteit: Pakistan

adres: (...)

in toepassing van artikel 9bis van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, ingevoegd bij artikel 4 van de wet van 15 september 2006 tot wijziging van de wet van 15 december 1980, deel ik u mee dat dit verzoek onontvankelijk is.

Redenen:

De aangehaalde elementen vormen geen buitengewone omstandigheid waarom de betrokkene de aanvraag om machtiging tot verblijf niet kan indienen via de gewone procedure namelijk via de diplomatieke of consulaire post bevoegd voor de verblijfplaats of de plaats van oponthoud in het buitenland.

Het feit dat betrokkene sinds december 2011 in België verblijft verantwoordt niet dat de aanvraag om machtiging tot verblijf in België wordt ingediend.

De advocaat van betrokkene meent dat betrokkene zijn verzoek moet richten tot de diplomatieke vertegenwoordiging van België in het land van verblijf, welk volgens hem België is. De wet stelt echter woordelijk: “Behoudens de in een internationaal verdrag, in een wet of in een koninklijk besluit bepaalde afwijkingen, moet deze machtiging door de vreemdeling aangevraagd worden bij de Belgische diplomatieke of consulaire post die bevoegd is voor zijn verblijfplaats of zijn plaats van oponthoud in het buitenland.” België is volgens de Belgische wetgeving vooralsnog niet het buitenland.

Betrokkene wist dat zijn verblijf slechts voorlopig werd toegestaan in het kader van de asielprocedure en dat hij bij een negatieve beslissing het land diende te verlaten. Hij diende op 12.12.2011 een asielaanvraag in, die op 07.06.2012 werd afgesloten door het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen met een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire bescherming. Betrokkene verkoos echter geen gevolg te geven aan het bevel om het grondgebied te verlaten, hem aangetekend via de post betekend op 18.06.2012 en verblijft sindsdien illegaal in België. De duur van de procedure - namelijk iets minder dan 6 maanden — was ook niet van die aard dat ze als onredelijk lang kan beschouwd worden.

De advocaat van betrokkene wijst op het asielrelaas van betrokkene. Hij haalt aan dat de oom van betrokkene zou hebben meegedaan aan de verkiezingen in Pakistan in 2006. Na de verkiezingen zou de man bedreigingen gekregen hebben en zou hij doodgeschoten zijn. Op diezelfde dag zou ook de wagen waar verzoeker inzat beschoten zijn en zou de vader van betrokkene gewond zijn geraakt. Aangifte bij de politie zou niets opgeleverd hebben en betrokkene en zijn familie zouden hun woning verlaten hebben en op verschillende plaatsen verbleven zouden hebben. Ze zouden zijn teruggekeerd in mei 2011 en in juni 2011 zou hun huis beschoten zijn. Betrokkene zou beslist hebben om naar Europa te vluchten omdat de politie geen hulp zou geboden hebben. Volgens betrokkene zou hij geen toekomst meer hebben in zijn land en zou het er niet veilig zijn. De advocaat van betrokkene haalt aan dat dit asielrelaas niet verder werd onderzocht door het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen omdat betrokkene zou vergeten zijn om zijn officiële adres door te geven en bijgevolg niet op de uitnodigingen van het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen heeft gereageerd. Hier dient echter opgemerkt te worden dat het de verantwoordelijkheid is van betrokkene om veranderingen van zijn adres door te geven aan de asielinstanties. Bijgevolg kan het asielrelaas en het feit dat hij niet werd gehoord door het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen niet aanvaard worden als buitengewone omstandigheid.”

2. Over de rechtspleging

Verzoeker heeft ervoor geopteerd een syntheseseminarie neer te leggen. Overeenkomstig artikel 39/81, zevende lid van de Vreemdelingenwet doet de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen uitspraak op basis van de syntheseseminarie behoudens wat de ontvankelijkheid van het beroep en van de middelen betreft.

3. Onderzoek van het beroep

3.1. In een enig middel voert verzoeker de schending aan van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen (hierna: de wet van 29 juli 1991) en van artikel 9bis van de Vreemdelingenwet. Hij vat het middel als volgt samen in de syntheseseminarie:

"Verzoeker riep als bijzondere omstandigheden waarom hij zijn verzoek in België indiende, het volgende in:

"Aan verzoeker werd op 13.6.2012 een bevel betekend om het grondgebied te verlaten tegen uiterlijk 13.7.2012. Dit nadat de CGVS een negatieve beslissing nam aangaande de door verzoeker ingediende asielaanvraag.

Ondanks het feit dat deze negatieve beslissing (uiteraard) niet impliceert dat verzoeker tot 13.7.2012 wettelijk in ons land mag verblijven, vormt de betekening met respijt om het land te verlaten tot 13.7.2012 wel een bijzondere omstandigheid in de zin van art. 9bis Vreemdelingenwet die verantwoordt dat de huidige aanvraag tot aan die datum in België kan worden ingediend.

De huidige aanvraag wordt ingediend op 12.7.2012 en moet dus als ontvankelijk worden aanzien."

De bestreden beslissing, waarbij de aanvraag onontvankelijk wordt verklaard, wordt onder meer als volgt gemotiveerd:

[...]

Dergelijke motivering vormt absoluut geen antwoord op de door verzoeker ingeroepen ontvankelijkheidsgronden, meer nog, ze gaat uit van een argumentatie die door verzoeker niet eens werd ingeroepen.

Verzoeker roept immers geenszins in dat hij zijn verzoek moet indienen bij de Belgische diplomatieke vertegenwoordiging in België (waar leest de verwerende partij dit in de aanvraag van verzoeker ??), evenmin werd de duur van de asielprocedure aangehaald en het feit dat hij niet werd gehoord in de asielprocedure. De asielprocedure en het asielverhaal werd door verzoeker enkel aangehaald bij de motivering omtrent de grond van de zaak.

Daarentegen gaat de verwerende partij op geen enkel moment in op de door verzoeker ingeroepen argumentatie ter staving van de uitzonderlijke en bijzondere omstandigheden waarom de aanvraag in België wordt ingediend :

Verzoeker roept in dat de op 13.6.2012 verleende termijn om het grondgebied te verlaten een bijzondere omstandigheid betreft die hem toelaat in België gedurende die termijn de nodige maatregelen te treffen om gevolg te geven aan voornoemd bevel. Dit is althans de achterliggende idee van de verleende termijn.

Dit betekent bij voorbeeld dat verzoeker de IOM kan contacteren, de bevoegde instanties van zijn land, enzovoort doch evenzeer het verder inwinnen van juridisch advies en het instellen van (beroeps)procedures.

Wanneer verzoeker ook een machtiging tot verblijf wil indienen op grond van art. 9 Vreemdelingenwet, en hij verblijft op dat moment nog in België, dan verantwoordt hij perfect de bijzondere omstandigheden waarom hij deze aanvraag in België indient.

De bestreden beslissing gaat nergens in op deze argumentatie.

In de Omzendbrief van 11.6.2011 uitgaande van de verwerende partij worden aan de burgemeesters instructies gegeven met betrekking tot de uitvoering van negatieve beslissingen aangaande verblijfsaanvragen. In deze omzendbrief wordt in hoofdstuk IV expliciet gevraagd om de vreemdeling uit te nodigen zich opnieuw aan te bieden bij de gemeente teneinde geïnformeerd te worden over diens voorbereiding van de terugkeer.

Ook hier is er sprake van een wettige reden om tijdens de periode van 30 dagen nog op het grondgebied te verblijven, en derhalve van een bijzondere omstandigheid in de zin van art. 9bis Vreemdelingenwet.

De verwerende partij stelt in haar nota met opmerkingen dat het al dan niet voorhanden zijn van buitengewone omstandigheden wordt beoordeeld op het ogenblik van het nemen van de beslissing.

Ten eerste werd dit argument niet verwoord in de bestreden beslissing: de huidige argumentatie van verweerder is dan ook laattijdig, nu het de bestreden beslissing zelf is die afdoende en correct gemotiveerd dient te zijn.

Ten tweede kan het argument niet worden gevolgd nu het aan de willekeur van de verwerende partij wordt overgelaten om het tijdstip te kiezen waarop zij haar beslissing neemt, en daarenboven kan degene die een aanvraag overeenkomstig artikel 9 Vreemdelingenwet wenst in te dienen, de buitengewone

omstandigheden voor zichzelf enkel beoordelen op het moment dat hij een dergelijke aanvraag indient. Wat de verwerende partij inroept impliceert dat verzoeker had moeten inschatten of er nog sprake zou kunnen zijn van buitengewone omstandigheden op het moment dat de verwerende partij een beslissing over zijn aanvraag zou nemen...

Zoals letterlijk gesteld heeft verzoeker nooit ingeroepen dat de termijn van 30 dagen hem een legaal verblijf van 30 dagen zou verlenen. Enkel stelt verzoeker dat deze "respijtermijn" een bijzondere omstandigheid uitmaakt die het indienen van een aanvraag in België verrechtvaardigt.

De vaststelling blijft dat de verwerende partij daaromtrent geen enkel standpunt innam in de bestreden beslissing.

Net zoals de verwerende partij meent dat verzoeker thans in de huidige procédure geen andere motieven of middelen kan inroepen, kan ook zij niet alsnog haar beslissing motiveren.

De bestreden beslissing faalt naar recht en dient vernietigd te worden."

3.2. De uitdrukkelijke motiveringsplicht zoals neergelegd in de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 heeft tot doel de bestuurde in kennis te stellen van de redenen waarom de administratieve overheid haar beslissing heeft genomen, zodat hij kan beoordelen of er aanleiding toe bestaat de beroepen in te stellen waarover hij beschikt. Voornoemde artikelen verplichten de overheid in de akte de juridische en feitelijke overwegingen op te nemen die aan de beslissing ten grondslag liggen en dit op een afdoende wijze (RvS 6 september 2002, nr. 110.071; RvS 21 juni 2004, nr. 132.710). De Raad stelt vast dat verzoeker in de uiteenzetting van zijn middel aangeeft de motieven die aan de grondslag liggen van de bestreden beslissing te kennen, zodat voldaan is aan het doel van de formele motiveringsplicht. Het middel wordt verder behandeld vanuit het oogpunt van de materiële motiveringsplicht.

3.3. Bij het beoordelen van de materiële motiveringsplicht, treedt de Raad niet op als rechter in hoger beroep die de ware toedracht van de feiten gaat vaststellen. Hij onderzoekt enkel of de overheid in redelijkheid is kunnen komen tot de door haar gedane feitenvaststelling en of er in het dossier geen gegevens voorhanden zijn die met die vaststelling onverenigbaar zijn. Verder toetst de Raad in het kader van zijn wettigheidstoezicht of het bestuur de feitelijke vaststellingen correct heeft beoordeeld en of het op grond daarvan niet onredelijk tot zijn besluit is gekomen (cf. RvS 7 december 2001, nr. 101.624).

3.4. In de bestreden beslissing wordt toepassing gemaakt van artikel 9bis van de Vreemdelingenwet. Dit wetsartikel luidt als volgt:

"§ 1. In buitengewone omstandigheden en op voorwaarde dat de vreemdeling over een identiteitsdocument beschikt, kan de machtiging tot verblijf worden aangevraagd bij de burgemeester van de plaats waar hij verblijft. Deze maakt ze over aan de minister of aan diens gemachtigde. Indien de minister of diens gemachtigde de machtiging tot verblijf toekent, zal de machtiging tot verblijf in België worden afgegeven.

[...]

§ 2. Onverminderd de andere elementen van de aanvraag, kunnen niet aanvaard worden als buitengewone omstandigheden en worden onontvankelijk verklaard:

1° elementen die reeds aangehaald werden ter ondersteuning van een asielaanvraag in de zin van de artikelen 50, 50bis, 50ter en 51 en die verworpen werden door de asiendiensten, met uitzondering van elementen die verworpen werden omdat ze vreemd zijn aan de criteria van de Conventie van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3, en aan de criteria voorzien in artikel 48/4 met betrekking tot de subsidiaire bescherming of omdat de beoordeling ervan niet behoort tot de bevoegdheid van die instanties;

2° elementen die in de loop van de procedure ter behandeling van de asielaanvraag in de zin van artikel 50, 50bis, 50ter en 51 hadden moeten worden ingeroepen, aangezien zij reeds bestonden en gekend waren voor het einde van deze procedure;

3° elementen die reeds ingeroepen werden bij een vorige aanvraag tot het bekomen van een machtiging tot verblijf in het Rijk;

4° elementen die ingeroepen werden in het kader van een aanvraag tot het bekomen van een machtiging tot verblijf op grond van artikel 9ter."

Voormelde bepaling voorziet in een uitzondering op de regel die is vervat in artikel 9, tweede lid van de Vreemdelingenwet, dat bepaalt dat een vreemdeling een machtiging om langer dan drie maanden in het Rijk te verblijven moet aanvragen bij de Belgische diplomatieke of consulaire post die bevoegd is voor zijn verblijfplaats of zijn plaats van oponthoud in het buitenland. Overeenkomstig artikel 9bis van de Vreemdelingenwet kan een vreemdeling, die over een identiteitsdocument beschikt of vrijgesteld is van deze voorwaarde, bij de burgemeester van zijn verblijfplaats in België een aanvraag indienen om tot een

verblijf te worden gemachtigd, doch enkel indien buitengewone omstandigheden dit rechtvaardigen. Buitengewone omstandigheden, in de zin van artikel 9bis van de Vreemdelingenwet, zijn omstandigheden die het voor een vreemdeling zeer moeilijk of zelfs onmogelijk maken om een beroep te doen op de bevoegde Belgische diplomatieke of consulaire post.

Deze buitengewone omstandigheden mogen niet worden verward met de argumenten ten gronde die worden ingeroepen om een verblijfsmachtiging aan te vragen. De toepassing van artikel 9bis van de vreemdelingenwet houdt met andere woorden een dubbel onderzoek in:

- wat de regelmatigheid of de ontvankelijkheid van de aanvraag betreft: of de aanvrager over een identiteitsbewijs beschikt of vrijgesteld is van deze voorwaarde en of er aanvaardbare buitengewone omstandigheden worden ingeroepen om het niet aanvragen van de machtiging in het buitenland te rechtvaardigen;
- wat de gegrondheid van de aanvraag betreft: of er reden is om de vreemdeling te machtigen langer dan drie maanden in het Rijk te verblijven; desbetreffend beschikt de bevoegde minister c.q. staatssecretaris over een ruime appreciatiebevoegdheid.

Vooraleer te onderzoeken of er voldoende grond is om een verblijfsmachtiging toe te kennen, dient de gemachtigde van de bevoegde minister c.q. staatssecretaris na te gaan of de aanvraag wel regelmatig werd ingediend, te weten of de aanvrager beschikt over een identiteitsdocument of vrijgesteld is van deze verplichting en of hij aanvaardbare buitengewone omstandigheden heeft ingeroepen. De aanvrager heeft de plicht om klaar en duidelijk te vermelden welke de buitengewone omstandigheden zijn die hem verhinderen zijn verzoek via de diplomatieke of consulaire post bevoegd voor de verblijfplaats of de plaats van oponthoud in het buitenland in te dienen (RvS 20 juli 2000, nr. 89.048). Uit zijn uiteenzetting dient duidelijk te blijken waaruit het ingeroepen beletsel precies bestaat.

3.5. In zijn verblijfsaanvraag gedateerd op 12 juli 2012 – die is opgenomen in het administratief dossier – stelde verzoeker als volgt wat de buitengewone omstandigheden betreft die volgens hem rechtvaardigen dat de verblijfsaanvraag in België wordt ingediend:

“Aan verzoeker werd op 13.6.2012 een bevel betekend om het grondgebied te verlaten tegen uiterlijk 13.7.2012. Dit nadat de CGVS een negatieve beslissing nam aangaande de door verzoeker ingediende asielaanvraag.

Ondanks het feit dat deze negatieve beslissing (uiteraard) niet impliceert dat verzoeker tot 13.7.2012 wettelijk in ons land mag verblijven, vormt de betekening met respect om het land te verlaten tot 13.7.2012 wel een bijzondere omstandigheid in de zin van art. 9bis Vreemdelingenwet die verantwoordt dat de huidige aanvraag tot aan die datum in België kan worden ingediend.

De huidige aanvraag wordt ingediend op 12.7.2012 en moet dus als ontvankelijk worden aanzien.”

3.6. Verzoeker voert aan dat deze ingeroepen argumentatie in de bestreden beslissing nergens wordt beantwoord. Hij vervolgt dat hij binnen de hem toegekende termijn voor vrijwillig vertrek “bij voorbeeld” de mogelijkheid heeft zijn vertrek voor te bereiden en juridische actie te ondernemen. Ook omwille van het feit dat, volgens een omzendbrief van 11 juni 2011, gemeenten tijdens de termijn van vrijwillig vertrek wordt gevraagd om vreemdelingen uit te nodigen om geïnformeerd te worden over de voorbereiding van de terugkeer, is er volgens verzoeker sprake van een “wettige reden” om gedurende deze termijn op het grondgebied te verblijven en aldus van een bijzondere omstandigheid in de zin van artikel 9bis van de Vreemdelingenwet.

3.7. In dit verband merkt de Raad allereerst op dat de interpretatie die verzoeker geeft aan het begrip “buitengewone omstandigheden” – met name dat een “wettige reden” voorhanden dient te zijn dat men nog in België verblijft – niet kan worden aangenomen. De buitengewone omstandigheden, in de zin van artikel 9bis van de Vreemdelingenwet, hebben niet zozeer te maken met de vraag of er in hoofde van een vreemdeling een gerechtvaardigde reden voorhanden is dat deze in België verblijft, doch wel met de vraag of er sprake is van omstandigheden die het voor deze vreemdeling zeer moeilijk of zelfs onmogelijk maken om een beroep te doen op de bevoegde Belgische diplomatieke of consulaire post. Het gegeven dat een vreemdeling in het kader van een hem betekend bevel om het grondgebied te verlaten een termijn voor vrijwillig werd toegekend om zijn vertrek te organiseren en gevolg te geven aan dit bevel, zegt op zichzelf niets over de vraag of er bepaalde concrete moeilijkheden of hinderpalen bestaan voor de betrokken vreemdeling om de verblijfsaanvraag via de reguliere procedure in te dienen, en is aldus geenszins een element dat van aard is op zich de buitengewone omstandigheid te kunnen aantonen. De Raad wijst er daarnaast eveneens op dat de buitengewone omstandigheden dienen te worden beoordeeld op het ogenblik van het nemen van de beslissing (RvS 26 februari 2009, nr. 4069 (c)) en dat op het ogenblik van

het nemen van de thans bestreden beslissing de toegekende termijn voor vrijwillig vertrek, die gold tot 13 juli 2012, reeds ruim was verstreken en aldus ook in geen geval nog speelde. Verzoeker geeft aan niet akkoord te gaan met voormelde rechtspraak van de Raad van State, doch de in dit verband naar voor gebrachte argumentatie doet geen afbreuk aan deze duidelijke rechtspraak van een hoger rechtscollege. Er blijkt niet dat het bestuur bij het nemen van de bestreden beslissing rekening diende te houden met, of diende te motiveren omtrent, een element dat op zich evident geen buitengewone omstandigheid is.

In het verlengde hiervan stelt de Raad ook vast dat niet blijkt dat verzoeker enig belang heeft bij zijn betoog dat verweerder rekening diende te houden met, of diende te motiveren omtrent, het gegeven dat de verblijfsaanvraag werd ingediend gedurende de hem toegekende termijn voor vrijwillig vertrek die liep tot 13 juni 2012. De Raad herhaalt zo dat dit element op zich niet van aard is een buitengewone omstandigheid te kunnen uitmaken. Daarnaast wordt er andermaal op gewezen dat de buitengewone omstandigheden dienen te worden beoordeeld op het ogenblik van het nemen van de beslissing en dat niet kan worden ingezien dat verweerder bij een gebeurlijk te nemen nieuwe beslissing na nietigverklaring van de bestreden beslissing op grond van het gegeven dat de aanvraag werd ingediend gedurende een toegekende termijn voor vrijwillig vertrek die in 2012 werd toegekend, actueel nog zou kunnen vaststellen dat er buitengewone omstandigheden voorhanden zijn. Ter terechtzitting gevraagd naar het (actueel) belang dat hij heeft bij zijn opgeworpen grief, gelet op het feit dat de toegekende termijn voor vrijwillig vertrek intussen ruim is verstreken en de buitengewone omstandigheden dienen te worden beoordeeld op het ogenblik van het nemen van een beslissing door het bestuur, brengt verzoeker ook geen concrete argumenten naar voor om zijn (actueel) belang op dit punt aan te tonen.

In zoverre verzoeker nog betoogt dat verweerder in de bestreden beslissing heeft gemotiveerd in het licht van elementen die hij geenszins heeft ingeroepen als buitengewone omstandigheden, merkt de Raad verder op dat niet blijkt dat dit betoog vermog te leiden tot de nietigverklaring van de bestreden beslissing. Er blijkt zo niet dat het feit dat verweerder ruimer heeft gemotiveerd dan noodzakelijk, en bijvoorbeeld is nagegaan of bepaalde ten gronde ingeroepen elementen al dan niet kunnen worden weerhouden als buitengewone omstandigheden, verzoeker in zijn belangen heeft geschaad en er blijkt aldus nog niet dat afbreuk wordt gedaan aan de vaststelling in de bestreden beslissing dat geen buitengewone omstandigheden zijn aangetoond, vaststelling op grond waarvan de verblijfsaanvraag niet anders dan niet-ontvankelijk kon worden verklaard.

3.8. Er wordt geen schending aangetoond van artikel 9bis van de Vreemdelingenwet. Verzoeker maakt ook niet aannemelijk dat de bestreden beslissing niet zou steunen op deugdelijke juridische en feitelijke overwegingen. Gelet op hetgeen voorafgaat, kan evenmin een schending van de (materiële) motiveringsplicht worden weerhouden.

3.9. Het middel is ongegrond.

4. Kosten

Gelet op het voorgaande past het de kosten van het beroep ten laste te leggen van verzoeker.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

Het beroep tot nietigverklaring wordt verworpen.

Artikel 2

De kosten van het beroep, begroot op 175 euro, komen ten laste van de verzoekende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op vijftien december tweeduizend vijftien door:

mevr. I. CORNELIS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken.

dhr. T. LEYSEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

T. LEYSEN

I. CORNELIS